

Phẩm 7: NHẬP DỰ LUẬN

*Khi ấy Thích vương
Đức ngày một tăng
Báu đầy đất nước
Vang danh trí tuệ
Vàng báu chứa nhóm
Các thứ Anh lạc
Các lành trở về
Như vực biển thu,
Voi ngựa xe cộ
Như xa giá trời
Hiền thiện thuần tốt
Tự nhiên đến nơi,
Mía ngọt, đường phèn
Bơ, sữa, nước uống,
Lương thực, ngũ cốc
Khí lực thêm lên.
Tai ương trừ hết
Kẻ thù khuất phục
Thân thuộc thêm kính
Đói, dịch tan biến
Gió mát điều hòa
Mưa thuận thấm nhuần
Không trung quang dăng
Tốt đẹp đầy dẫy
Khắp toàn đất nước
Ích lợi tốt tươi
Các lành nhóm họp
Không lành tan biến
Nhờ đức Thái tử
Hòa hợp tạo thành.
Do hòa hợp đó
Vang danh khắp nơi
Các căn đầy đủ
Tướng tốt dễ nhìn
Như trăng mới mọc
Mười lăm ngày qua.
Các vua, trưởng giả
Đều đến cống dâng
Nai vàng, giá ngựa
Xe dê, chiên-đàn
Ngà voi, vàng bạc
Các báu hợp thành
Đủ trân báu quý,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ngựa giỏi, voi tài
Đồng tử kéo chơi
Vui vẻ cười đùa
Nhận bằng bạc trắng
Mỏ bằng san hô
Theo tuổi ngài lớn
Cống nạp cho vua
Bộ cờ vàng báu
Để dâng Thái tử.
Ngài tuổi còn nhỏ
Xử sự hơn người
Nhấn nhục hơn đất
Nặng vượt Tu-di
Sâu xa như biển
Ý trùm hư không.
Qua thời thơ ấu
Sang tuổi tráng niên
Theo đời học tập
Mọi ngành kỹ thuật.
Thái tử học giỏi
Không phải nhọc nhằn
Năm lên mười sáu
Thể hình mạnh khỏe
Văn võ đầy đủ
Nghề vượt vương tôn.
Vua thấy Thái tử
Đức ngày khá lạ
Mạnh trong anh em
Như sư tử hùng,
Vua chợt nhớ lại
Lời của A-di
Làm sao đừng khiến
Bỏ đức lớn này
Vào núi chịu khổ
Tinh tấn học đạo.
Tâm liền nghi hoặc
Vời các quan bàn
Tìm cách khiến con
Không vào núi tu.
Các quan vâng sắc
Như tôi thiên đế
Vâng lệnh vua triệu
Nghĩ kế trình bày
Suy nghĩ giây lát
Cung kính tâu rằng:

“Vâng chiếu chỉ vua
Thái tử khó lưu!
Biển có thể vượt
Nhật có thể tối
Trăng có thể mát
Nguyện Ngài khó sai!
Xin thưa đại vương
Nên nghĩ tìm cách
Nếu như tìm cách
Việc khắc phục ngay.
Giả như không được
Không ân hận gì
Việc rời phương tiện
Thì khó làm nên.
Nghe lời người xưa
Nuốt khí nuôi thân
Thân khổ nhọc mãi
Còn da bọc xương,
Nặng như núi Thái
Bị gió dục thổi
Ái, nuế chao đảo
Như gió thổi cây
Làm đẹp nhà cửa
Sắc, thanh, hương, vị...
Hoa hương trang sức
Dáng như Tiên nữ
Niềm vui bậc nhất
Mê say nữ lạc.
Năm dục còn làm
Mê hoặc Tiên sĩ
Ôi! Sắc, thanh, hương
Vị, xúc êm ái
Tâm đã vui mừng
Năm tình tham đắm
Dục là ngục tù
Lưới lớn bền chắc
Ràng buộc con vua
Mới không lo lắng!”
Vua tin điều này
Liên vời gái đẹp
Từ mười lăm tuổi
Dung mạo đẹp đẽ
Sáu mươi bốn điều
Tư thái đầy đủ
Đem số cô gái

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sung cung Thái tử.
Ngài tịnh tu lâu
Cầm giáo hổ thẹn
Giữa các thể nữ
Như trăng giữa sao
Thu hết ánh sáng
Chẳng ưa năm dục
Miệng không hề nói
Lời không thuận lúc
Mắt không thích thấy sắc
Như người đói vẫn vui.
Các kỹ nữ xấu hổ
Như tối tránh sáng ngời.
Vua cha nghe như vậy
Chẳng ngủ yên trên giường
Lại ra lệnh trong nước
Những người tướng đẹp sang
Ai có con gái đẹp
Phải nhóm họp về cung
Nếu ai trái kỳ hạn
Thì trách phạt thật nặng.
Lập xong nghiêm hạn đó
Lấy ra nhiều Anh lạc
Cho họ lấy tùy ý,
Vào cung làm thể nữ
Đủ các thứ trang sức
Để dạo xem ao vườn
Vô số cô gái đến
Đều được ban Anh lạc.
Đức Ngài như mặt trời
Mắt không hề nhìn đến
Tự giữ ý so lường
Không bao giờ nhiễm ô.
Thích nữ dòng Chấp trượng
Dung mạo như Thiên nữ
Tâm nhẫn nhục như đất
Mặt sáng như trăng tròn
Con cháu vua thánh xưa
Tương ứng ngọc nữ báu,
Đức rộng trùm thiên hạ
Dứt lo như nhạc trời
Mang nặng có trí tuệ
Tướng đẹp dung mạo ngời
Danh xưng là bậc nhất
Cho nên hiệu Hàng Xưng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mắt như cánh sen biếc
Tay cầm hoa Ba-đàm
Hai tay bưng hoa đẹp
Vui mừng đến chỗ mẹ
Chỉ mẹ thấy trang sức
Ý muốn vào cung xem
Muốn được gặp Thái tử
Tâm tự nhiên luyến mến.
Mẹ liền bảo cô gái:
Rằng: “Thà chịu vua trách
Không bao giờ cho đi!”
Quyết xin mẹ cho đi
Thưa với cha mẹ rồi
Liền được phép ra đi.
Dáng khiêm cung yêu kính
Giã từ cha mẹ rồi
Cùng người hầu sang đó
Như sông Hằng ra khơi
Đã vào trong cung vua
Từ xa thấy Thái tử
Năm trăm đời quá khứ
Từng làm vợ Thái tử
Nơi nàng đã sinh ra
Bậc nhất trong người nữ
Đời trước duyên đã định
Nên nhìn chăm Thái tử
Dáng vui mừng hiện rõ
Như hoa sen trên nước
Bước đi nhẹ, khoan thai
Vắng lặng không tiếng động
Giống như các dòng chảy
Vào biển thì lặng im.
Trong chúng có cô gái
Làm hai bài tụng khen
Âm vận rất hòa hợp
Hợp lúc, thuận cảnh tình
Rằng: “Cô gái đẹp đến
Tay cầm hoa sen xanh
Nhớ hạnh lành đời trước
Nhờ hình tướng nhớ lại
Quá khứ dưng danh hoa
Cúng dường Phật Định Quang
Cầm hoa đẹp khác thường
Giống như trời Đao-lợi.”
Bồ-tát bỗng nghe được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Danh hiệu Phật Định Quang
Trong tâm liền kinh động
Đưa mắt nhìn khắp cùng
Rồi liền lên tiếng bảo:
“Đưa hoa trong tay đây!”
Được lời, nàng hớn hở
Như uống thuốc cam lộ.
Theo lời liền dâng hoa
Lên cúng dường Bồ-tát
Hầu bên trái Bồ-tát
Như sao sáng bên trăng.
Thái tử thấy chuỗi ngọc
Không hợp trang phục nàng
Liền cởi chuỗi ngọc sáng
Đeo vào cổ mỹ nhân.
Bấy giờ chuỗi ngọc sáng
Trang sức dáng mỹ nhân
Đẹp đẽ không gì sánh
Châu sáng thêm sáng ngần
Giống như trời Đế Thích
Ở nơi điện tía xanh
Cũng như ngày mười lăm
Các sao vây quanh trăng.
Cả cung đều vui mừng
Đều cùng nhau cất tiếng
Bảo rằng: “Thật được phi!
Ai cũng đều vui mừng!”
Tiếng xưng tụng như vậy
Giây lát đến tai vua
Vua nghe rất vui mừng
Ban thêm vật trân báu.
Vua liền ra lệnh
Cha mẹ nàng vào
Ban cho trân báu
Không thể tính kể,
Vời Phạm chí giỏi
Chọn tháng ngày lành
Sửa đường rải hương
Hoa đèn kết quanh
Dùng dầu thần chú
Lửa thần dồi dào
Rửa tay Thái tử.
Cha mẹ trao nàng
Làm phi Thái tử
Nữ nhân bậc nhất

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ở bên Thái tử
Như trời, trăng sao.*

